

onsordninger, hvor pensionen fastsættes på forhånd til et bestemt beløb, må det anses for rigtigst at opretholde de hidtil gældende regler på dette punkt.

Spørgsmål 12:

Har skattedepartementet eller ligningsdirektoratet behandlet spørgsmålet om bevarelse af fradragsretten for præmier vedrørende en annuitetsforsikring, der omfattes af renteforsikringslovens § 1, stk. 1 c, i tilfælde, hvor et forsikringsselskab — uden hensyn til, at den forsikrede efter policen ikke har valgfrihed mellem at få udbetaling i rater eller i en sum — dog stiller i udsigt at ville udbetale en sum på anmodning?

I bekræftende fald ønskes oplyst, om spørgsmålet er rejst mundtligt eller skriftligt, og om det er rejst af et forsikringsselskab, eller hvorledes det ellers er opstået.

Svar:

Spørgsmålet om virkningerne af lovens bestemmelse om inkonvertibilitet var fremme under forhandlinger med forsikringsselskaberne i 1962, hvor skattedepartementet gennemførte et krav om, at annuitetsforsikringer, der ønskedes behandlet som renteforsikringer, skulle forsynes med en særlig påtegning om inkonvertibilitet. Man var dog klar over, at disse påtegninger, der var en forudsætning for fradragsretten, ikke var til hinder for, at forsikringstagerne senere (ved forsikringsbegivenhedens indtræden) alligevel kunne opnå konvertering af rateudbetalingerne, hvis forsikringsselskaberne samtykkede heri. Sagen blev overgivet det i 1960 nedsatte udvalg til revision af renteforsikringsloven.

I 1969 fik skattedepartementet gennem statens ligningsdirektorat forelagt en skriftlig forespørgsel fra et revisionsinstitut, som medsendte en tryksag fra en forsikringsagent. I tryksagen omtales blandt andet muligheden for konvertering mod 25 pct. afgift i stedet for ratevis udbetaling, og revisionsinstituttet forespurgte, om en sådan konvertering var forenelig med renteforsikringslovens regler. På grundlag af lovens nuværende formulering måtte skattedepartementet bekræfte, at fradragsretten ikke ville blive berørt af en eventuel senere konvertering. Man gjorde samtidig instituttet opmærksom på, at der forestod en ændring

af reglerne, og under en forhandling med det pågældende forsikringsselskab erklærede dette sig villig til at standse den pågældende tryksag, der i øvrigt alene var tænkt som en intern orientering til agenterne. Ligningsdirektoratet har senere på foranledning af amtsligningsinspektoratet i Hjørring gjort skattedepartementet bekendt med en standardskrivelse fra en agent for Statsanstalten for Livsforsikring. Også i denne skrivelse gøres opmærksom på muligheden for konvertering. Statsanstalten oplyste over for skattedepartementet, at standardskrivelsen var klart i strid med statsanstaltens instrukser.

Spørgsmål 13:

Er spørgsmålet om utilsigtet anvendelse af renteforsikringslovens regler om annuitetsforsikringer tidligere rejst i folketinget?

Svar:

Ja. Den 19. januar 1966 stillede folketingsmand Holger Eriksen spørgsmål til finansministeren om muligheden for begrænsning af misbruget af indekstrakter. Han stillede endvidere følgende tillægsspørgsmål: „Jeg vil for øvrigt i samme forbindelse gerne spørge ministeren, om han på samme måde vil gøre noget for at standse misbruge af annuitetsforsikringerne. Her ligger det således, at en mand, der har f. eks. 200.000 kr. i indtægt, kan tegne en 15-årig forsikring, der koster 100.000 kr. årlig i præmie. Disse 100.000 kr. bliver han fri for at betale skat af. Inden de 15 år er gået, ophæver han derefter forsikringen, hvorved han slipper med at betale 25 pct. af det indbetalte beløb.“

I besvarelsen af hovedspørgsmålet om indekstrakter gav finansministeren (Henry Grünbaum) tilsagn om et lovgivningsinitiativ senest i efteråret 1966. Til tillægsspørgsmålet om annuitetsforsikringer svarede finansministeren, at udvalget om revision af renteforsikringsloven var helt opmærksom på dette forhold, og der kunne derfor ventes forslag fra udvalget om en ændring af de gældende regler for annuitetsforsikringer. Der kan henvises til Folketings-tidende 1965-66 spalte 2761-2763.

Spørgsmål 14:

Ved udbetalinger, der ikke omfattes af lovforslagets § 20, fra rateforsikringer i pen-